

bygge Høfderne udfor den værdiløse, nøgne, søndre Del af Tangen, er jo ingenlunde i Modstrid med, at jeg i Aar stemmer for og er glad ved, at der gøres noget længere Nord paa, hvor der bor Folk, og hvor der er noget at beskytte. Det er der nemlig ikke paa den søndre Del af den nordlige Tange, der er der intet, der har Værdi, men Nord for, ved Agger og Aalum Byer er der dog i alt Fald noget at beskytte. Da man altsaa i Fjor vilde lade det staa hen aldeles i det blaa, om der skulde gøres noget for den beboede Del af Tangen eller ej, i alt Fald skyde det ud i den usikre Fremtid og vilde bygge 13 Høfder til en Værdi af 1,340,000 Kr. ud for den aldeles værdiløse sydlige Ende af Tangen, hvad jeg ikke kunde være med til, saa er der aldeles ikke noget urimeligt i, at jeg tager en anden Stilling til det Forslag i Aar, som virkelig er til Nytte for den Del af Befolkningen, man vil sikre. Jeg haaber, det ærede Medlem vil fratælde sit stærke Krav paa, at man nu skal holde op, nu skal opgive at gøre noget som helst mere paa Jyllands Vestkyst i Retning af Kystbeskyttelse. Den Stilling havde været rigtig og maaske klog, hvis man havde taget den for 20 Aar siden. Men jeg vilde dog anse det for ret underligt, om man nu, efter at have kastet 6 Millioner ud paa den søndre Tange, nu vilde sige: stop, ikke-en Øre mere i Udgift. Thi det maa man være klar over, at det er ikke nok at holde op med at bygge, men vil man gøre noget for at bryde af med Udgifterne, saa maa man tillige holde op med Vedligeholdelsesudgifterne. Det kan det ærede Medlem være sikker paa, at de ville blive større Aar for Aar, navnlig paa den Tange, der har vist sig hidtil at være saa overordentlig vanskelig at vedligeholde, den nordligste halve Snes Høfder paa den søndre Tange. De skulle nok blive ved at kræve betydelig Udgift, og det er ganske naturligt, thi de blive paavirkede haardt, da de staa saa nær Kanalen. Den samme Ulempe, den samme Skavank vil næppe komme ved de Høfder, man nu har tænkt at bygge paa den nordlige Tange, idet den sydligste af dem er i alt Fald 20,000 Fod fjernet fra Kanalen, og det gør en meget betydelig Forskel, thi det er den voldsomme Strøm gennem Kanalen, der gør Ulykkerne. Det er Kanalen og dens stadige Uddybning og Udvidelse og Forbedring for Sejladsens Skyld, der gør det saa vanskeligt at vedligeholde Tangen og Høfderne i Nærheden af denne. Det ærede Medlem nævnte ogsaa, at jeg i sin Tid, for 3 Aar

siden, eller hvor længe det nu er, havde udtalt, at 2—3 Millioner maaske ikke er nok. Ja, det er meget rigtigt, men det ærede Medlem har ikke Lov til at sige det, uden at tage Forudsætningen med. Det ærede Medlem maa erindre, hvis han overhovedet husker noget om det, han taler om, og ellers burde han have set det efter, at denne Udtalelse stod i Forbindelse med Udtalelser fra den daværende Minister om, at bag ved det, der skulde gøres paa den nordre Tange, laa en Fiskerihavn, og den sagde Ministeren ved en anden Lejlighed kostede 4 Millioner Kr. Det er i Forbindelse med det, at jeg har sagt, at 2—3 Millioner ikke vilde være tilstrækkelige, fordi Ministeren udtrykkelig vilde fastslaa, at den nordre Tange kun skulde beskyttes, for saa vidt der tillige blev Tale om at bygge en Fiskerihavn inden for Tangen. Det tror jeg aldrig, der kunde blive nogen god Mening i, for jeg tror, at Kanalen altid vil blive saa vanskelig at besejle, navnlig for Fiskerbaade, at det aldrig nogen Sinde vil kunne blive en fornuftig Foranstaltning at bygge en kostbar Havn inden for Tangen i Limfjorden; naar denne Havn skal koste 4 Millioner Kr.

Ole Hansen: Ja, jeg har selvfølgelig ikke ventet, at det ærede Medlem skulde indrømme, at han har forandret Synspunkt angaaende denne Sag, og det kunde naturligvis ikke nytte noget, om jeg vilde begynde at optage en Diskussion med ham derom. Jeg vil derfor kun ganske kort henvise ærede Medlemmer, der mulig kunde have Lyst til at gøre sig bekendt med det ærede Medlems tidligere Udtalelser, til Rigsdagstidende. Hvis de ville gøre det, er jeg sikker paa, at de ville indrømme mig, at er der noget, som det ærede Medlem har gjort, saa er det at forandre fuldstændig sit Syn paa hele denne Sag. Det ærede Medlem sagde, at han havde talt om, at disse 2—3 Mill. Kr. skulde til for at sikre Tangen. Ja, det ærede Medlem gik endda videre, for han sagde, at de vilde ikke en Gang slaa til. Han sagde: „Jeg henstiller til den højtærede Minister, om ikke denne Udvej — altsaa at give Erstatning, som vilde beløbe sig til ca. 200,000 Kr. — naar alt kommer til alt, er klogere og billigere end at anvende Millioner paa Tangens Sikring, da det jo dog kun er et Tidsspørgsmaal, hvor længe Sikringen kan opretholdes, medmindre man vil gaa til ganske urimelige Beløb i den nævnte Retning“. Se, der har det ærede Medlem altsaa udtalt, at ikke en